UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

18 päivänä maaliskuuta 2010 *

Asiassa C-282/09 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 17.7.2009,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), kotipaikka Strasbourg (Ranska), edustajanaan avocat P. Greffe ja avocat L. Paudrat,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asiamiehenään A. Folliard-Monguiral,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Levits sekä tuomarit M. Ilešič (esittelevä tuomari) ja M. Berger,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (jäljempänä CFCMCEE) vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-405/07 ja T-406/07, CFCMCEE vastaan SMHV (P@YWEB CARD ja PAYWEB CARD), 20.5.2009 antaman tuomion (Kok., s. II-1441; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kyseinen tuomioistuin hylkäsi osittain sen kanteen, jolla vaadittiin kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 10.7.2007 tekemä päätös (asia R 119/2007-1) ja 12.9.2007 tekemä päätös (asia R 120/2007-1) (jäljempänä riidanalaiset päätökset), joilla hylättiin hakemukset merkkien ”P@YWEB CARD” ja ”PAYWEB CARD” (jäljempänä kyseiset merkit) rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Yhteisön tavaramerkistä 20.12.1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) kumottiin yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu toisinto) (EUVL L 78, s. 1), joka tuli voimaan 13.4.2009. Riita-asiaan, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsitteli, sovelletaan tosiseikkojen tapahtuma-ajan perusteella kuitenkin asetusta N:o 40/94.

3 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Seuraavia merkkejä ei rekisteröidä:

– –

b) tavaramerkit, joilta puuttuu erottamiskyky;

c) tavaramerkit, jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia.”

4 Saman asetuksen 73 artiklassa, joka liittyy päätösten perusteluun, säädetään seuraavaa:

”[SMHV] perustelee päätöksensä. Ne voivat perustua ainoastaan sellaisiin syihin, joihin osapuolet ovat voineet ottaa kantaa.”

Asian tausta

5 CFCMCEE pyysi 1.6.2004 SMHV:a rekisteröimään kyseiset merkit yhteisön tavaramerkeiksi.

6 Tavarat ja palvelut, joita varten tätä rekisteröintiä haettiin, kuuluvat tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevaan, 15.6.1957 tehtyyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna (jäljempänä Nizzan sopimus), pohjautuvan luokituksen luokkiin 9, 36, ja 38, ja ne vastaavat kunkin luokan osalta valituksenalaisen tuomion 2 kohtaan sisältyvää kuvausta.

7 SMHV:n tutkija hylkäsi 18. ja 19.1.2005 tekemillään päätöksillä kyseisten merkkien rekisteröinnin asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla.

8 CFCMCEE esitti 18.3.2005 huomautuksia vastauksena SMHV:n väitteisiin.

9 SMHV:n tutkija vahvisti 5. ja 7.12.2006 hylkäämispäätökset rekisteröintihakemuksessa mainittujen tavaroiden ja palvelujen osalta.

10 CFCMCEE teki 16.1.2007 valituksen näistä päätöksistä.

11 SMHV:n ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi riidanalaisilla päätöksillä nämä valitukset yksinomaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan perusteella.

12 CFCMCEE nosti kumoamiskanteen näistä päätöksistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Valituksenalainen tuomio

13 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta huomioon ottaen kyseisten merkkien merkityssisällöstä, että nämä merkit koostuvat termeistä, joilla on erikseen tietty merkitys englantia puhuvalle tai englannin kielen alkeet osaavalle keskivertokuluttajalle. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäsi mainitun tuomion 47 kohdassa, että ”yhdistelmät ’p@yweb’ ja ’payweb’, jotka voivat tarkoittaa maksullista sähköistä tai tietoteknistä infrastruktuuria sekä tässä yhteydessä tarjottuja maksullisia palveluja, eivät ole omiaan luomaan haetuista tavaramerkeistä epätavanomaista tai omaperäistä vaikutelmaa keskivertokuluttajan näkökulmasta”.

14 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että SMHV:n valituslautakunta oli voinut pätevin perustein katsoa, että englantia puhuva kohdeyleisö ymmärtää välittömästi kyseisten merkkien sekä yksityiskohdiltaan että kokonaisuutena tarkoittavan ”kortteja, jotka mahdollistavat joko maksullisen pääsyn internetin kaltaiseen tietotekniseen tai sähköiseen viestintäverkkoon tai sähköisen maksamisen tällaisen verkon välityksellä suoritettujen kaupallisten liiketoimien yhteydessä” (valituksenalaisen tuomion 50 kohta).

15 Arvioidessaan kyseisten merkkien erottamiskykyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa, että ”Nizzan sopimuksessa tarkoitettuihin luokkiin 9, 36 ja 38 kuuluvat tavarat ja palvelut ovat hyvin erilaisia ja kuuluvat erilaisiin tuote- ja palveluryhmiin”.

16 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 54 ja 55 kohdassa, että kun sama hylkäysperuste koskee tavaroiden tai palvelujen luokkaa tai ryhmää, on mahdollista antaa ainoastaan yhteiset perustelut kaikkien kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen osalta, mutta että SMHV:n mahdollisuus antaa tällaiset yhteiset perustelut ei saa kuitenkaan tehdä tyhjäksi EY 253 artiklan ja asetuksen N:o 40/94 73 artiklan ensimmäisen virkkeen mukaista perusteluvelvollisuutta. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan on tutkittava, onko näiden tavaroiden tai palvelujen välillä ”riittävän suora ja konkreettinen yhteys, jotta ne muodostavat kyseisten tavaroiden tai palvelujen riittävän yhtenäisen ryhmän”, jotta SMHV voi käyttää tällaisia yhteisiä perusteluja. Se katsoi lopuksi, että yksinomaan se seikka, että kyseiset tavarat tai palvelut kuuluvat Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen samaan luokkaan, ei ole riittävä, koska mainittuun luokkaan kuuluu usein keskenään hyvin erilaisia tavaroita tai palveluja, joiden välillä ei välttämättä ole riittävän suoraa ja konkreettista yhteyttä.

17 Mainitun sopimuksen luokkaan 9 kuuluvien tavaroiden osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, että muistikortit tai mikrosirukortit, magneettiset kortit, magneettiset tai mikrosirulla varustetut henkilökortit, magneettiset tai mikrosirulla varustetut luotto- tai maksukortit ja

televisiolaitteiden ennakkomaksumekanismit ovat yhtenäinen tuoteryhmä ”samankaltaisten tai jopa identtisten ominaisuuksiensa ja tehtäviensä vuoksi”.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 61 ja 62 kohdassa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen liittyvän kanneperusteen kaikkien tämän määräyksen edellisessä kohdassa mainittujen tavaroiden osalta, mutta hyväksyi sen mainitun tuomion 64 ja 65 kohdassa magneettisten tietovälineiden osalta.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi riidanalaiset päätökset Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 36 kuuluvien luottokorttipalvelujen ja maksukorttipalvelujen osalta ja katsoi, että ne ovat yhtenäisiä, koska ne liittyvät erityisesti toimenpiteisiin, jotka toteutetaan etätoimintoina internetiin ja yleisemmin tietoverkkoon liitetyn maksukortin käyttöön antamisen avulla. Näin ollen se myönsi, että nämä palvelut olivat voineet olla yhteisten perustelujen kohteena, ja katsoi, että SMHV:n valituslautakunta saattoi perustellusti katsoa, että kyseisten merkkien tehtävä on kyseisten palvelujen kaupallinen esittely, ja päätellä, että näiltä merkeiltä puuttuu erottamiskyky viimeksi mainittuihin nähden (valituksenalaisen tuomion 75–78 kohta).

20 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 80 kohdassa muiden mainittuun luokkaan 36 kuuluvien palvelujen osalta, että niiden välillä on ”tiettyä sukulaisuutta”, koska niillä on sama tarkoitus, nimittäin kaupallisten liiketoimien toteuttaminen kiinteistö-, vakuutus-, pankki-, rahoitus- ja tietotekniikka-alalla, mukaan lukien maksaminen kortilla ja tarvittaessa sähköisesti. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että oli mahdollista katsoa niiden kuuluvan yhtenäiseen palvelujen ryhmään ja antaa yhteiset perustelut.

21 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa, että kyseiset merkit eivät ole erottamiskykyisiä mainittujen palvelujen osalta, koska ne merkitsevät ”mahdollisuutta suorittaa kortin avulla maksuja etätoimintoina

tai sähköisesti kiinteistö-, vakuutus-, pankki-, rahoitus- ja tietotekniikka-alaan kuuluvien kaupallisten liiketoimien yhteydessä”.

22 Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 38 kuuluvien palvelujen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa, että televiestintä, viestintä tietokonepäätteillä, uutissähkeiden lähetys, uutissähkeiden siirto, televiestintäalan tiedot, sähköinen sanomaliikenne, sanomien lähettäminen, tietokoneavusteinen viestien ja kuvien lähettäminen, satelliittilähetykset, tietojen siirto internet-, intranet- ja ekstranetverkon kautta, vuorovaikutteiset tietotekniset tiedonsiirtopalvelut, tietokannasta peräisin olevien tietojen siirto, kansainväliset tiedonsiirtopalvelut verkkoon liitettyjen tietojärjestelmien välillä ja tietojen siirto verkossa ovat yhtenäisiä, koska niille on yhteistä internetin tai muiden viestintäverkkojen välityksellä tapahtuva tiedonsiirtotoiminta. Se totesi tämän jälkeen, että kyseiset merkit kuvailevat näiden palvelujen laatua, nimittäin sitä, että internetiin tai muihin viestintäverkkoihin voidaan päästä kortin avulla ja suorittaa siellä tiedonsiirtotoimenpiteitä ja muuta verkkoasiointia, kuten ostoksia etätoimintoina magneettikortin tai sirun avulla.

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 12 kohdassa, että riidanalaiset päätökset perustuvat yksinomaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaan, minkä jälkeen se totesi tuomion 93 kohdassa, että mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltaminen ei ole vireillä olevan riidan kohteena.

24 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin yhtäältä kumosi osittain riidanalaiset päätökset siltä osin kuin niissä evättiin kyseisten merkkien rekisteröinti yhteisön tavaramerkeiksi seuraavia tavaroita ja palveluja varten:

– valokuvaus-, elokuva-, merkinanto- ja tarkastus- (valvonta-) laitteet ja -kojeet, äänen tai kuvien tallennus-, siirto- ja toistolaitteet; äänilevyt, sähköiset

kalenterit, myyntiautomaatit, videonauhat, seteli-, lippu- ja tilioteautomaatit, kamerat (elokuvalaitteet), videokamerat, videokasetit, CD-ROM-levyt, viivakoodinlukijat, CD-levyt (ääni, kuva), optiset CD-levyt, väärän rahan paljastimet, disketit, magneettiset tietovälineet, optiset tietovälineet, videonäytöt, tietojenkäsittelylaitteet, sisäpuhelinlaitteet, käyttöliittymät (tietotekniset), lukijat (tietotekniset), ohjelmistot (tallennetut ohjelmat), monitorit (tietokoneohjelmat), tietokoneet, tietokoneiden oheislaitteet, tallennetut tietokoneohjelmat, tallennetut käyttöjärjestelmäohjelmat (tietokoneille), radiopuhelinasemat, vastaanottimet (ääni, kuva), puhelinlaitteet, televisiolaitteet, ajantallennuslaitteet, lähettimet (televiestintä) ja keskusyksiköt (prosessorit), jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 9

– tietotoimistot (uutiset) erityisesti pankkialalla, radioviestintä, puhelinviestintä, uutissähkeiden lähetys, uutissähkeiden siirto, televisio-ohjelmien lähettäminen, radiolähetykset, televisiolähetykset, televiestintälaitteiden vuokraus, sanomansiirtolaitteiden vuokraus, puhelinten vuokraus, matkapuhelinliikenne ja puhelinpalvelut, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 38.

25 Toisaalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kanteet siltä osin kuin ne koskivat kyseisten merkkien rekisteröimistä yhteisön tavaramerkeiksi seuraavia tavaroita ja palveluja varten:

– muistikortit tai mikrosirukortit, magneettiset kortit, magneettiset tai mikrosirulla varustetut henkilökortit, magneettiset tai mikrosirulla varustetut luotto- tai maksukortit ja televisiolaitteiden ennakkomaksumekanismit, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 9

– luottokorttipalvelut ja maksukorttipalvelut, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 36

– kiinteistöasiat, tapaturmavakuutukset, factoring, pankkiasiat, rahatalousasiat, raha-asiat, luottolaitokset, saatavien perintätoimistot, rahoitusanalyysit, vakuutukset, leasing, kiinteistöjen arviointi, arvopapereiden liikkeeseenlasku, huoltorahastot, pääomien kokoaminen, sijoittaminen ja investoiminen, vakuudet (takaukset), valuutanvaihto, sekkien varmentaminen, matkasekkien myöntäminen, rahoituskonsultointi, vakuutusten välitys, kiinteistönvälitys, pörssivälitystoiminta, luotot, arvopapereiden talletus, kassakaappitalletukset, talletustoiminta, arviot ja asiantuntijapalvelut (vakuutukset, pankit, kiinteistöt), varainhoitopalvelut, rahoituspalvelut, rahoitustiedot (vakuutukset, pankit, kiinteistöt), sijoituspalvelut ja varojen sijoittaminen, varojen sähköinen siirto, omaisuudenhoito, rahoitustiedot, vuokrien perintä, sairausvakuutukset, merivakuutukset, lainaus vakuutta vastaan, rahoitustoiminta, rahataloustoimet, rahoitussponsorointi, antolainaus (rahavarat), rahoitustoimet, henkivakuutukset, arvopaperitilien hoito, rahoitustietopalvelut verkossa, vuorovaikutteiset tietotekniset rahoitustietopalvelut, lukuun ottamatta kaikkien tavaramerkkihakemuksissa tarkoitettujen palvelujen osalta palveluja, jotka koskevat suorakorvausjärjestelmään kuuluvaa terveydenhoitoa ja terveysteknologioita, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 36, sikäli kuin näiden palvelujen toimittaminen edellyttää tai koskee kortin käyttämistä

– televiestintä, tietotoimistot (uutiset) erityisesti pankkialalla, radioviestintä, puhelinviestintä, televisio-ohjelmien levitys, radiolähetykset, televisiolähetykset, televiestintälaitteiden vuokraus, sanomansiirtolaitteiden vuokraus, puhelinten vuokraus, matkapuhelinliikenne, puhelinpalvelut, tietojen siirto internet-, intranet- ja ekstranetverkon kautta, vuorovaikutteiset tietotekniset tiedonsiirtopalvelut, tietokannasta peräisin olevien tietojen siirto, kansainväliset tiedonsiirtopalvelut verkkoon liitettyjen tietojärjestelmien välillä, tietojen siirto verkossa, lukuun

ottamatta kaikkien tavaramerkkihakemuksissa tarkoitettujen palvelujen osalta palveluja, jotka koskevat suorakorvausjärjestelmään kuuluvaa terveydenhoitoa ja terveysteknologioita, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 38, sikäli kuin näiden palvelujen toimittaminen edellyttää tai koskee kortin käyttämistä.

Asianosaisten vaatimukset

26 CFCMCEE vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa osittain valituksenalaisen tuomion ja velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 SMHV vaatii, että unionin tuomioistuin jättää valituksen tutkimatta tai ainakin hylkää sen perusteettomana ja velvoittaa CFCMCEE:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus

28 Työjärjestyksen 119 artiklassa määrätään, että jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat kokonaan tai osittain tai jos valitus on selvästi perusteeton kokonaan tai osittain, unionin tuomioistuin voi milloin tahansa esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ja julkisasiamiestä kuultuaan hylätä valituksen kokonaan tai osittain perustellulla määräyksellä.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

29 CFCMCEE väittää valituksensa tueksi esittämistään kahdesta valitusperusteesta ensimmäisessä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa, kun se on vahvistanut riidanalaiset päätökset siltä osin kuin niissä hylättiin kyseisten merkkien rekisteröinti seuraavia tavaroille ja palveluja varten:

– magneettiset tai mikrosirulla varustetut henkilökortit, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 9

– kiinteistöasiat, tapaturmavakuutukset, saatavien perintätoimistot, rahoitusanalyysit, vakuutukset, kiinteistöjen arviointi, arvopapereiden liikkeeseenlasku, huoltorahastot, valuutanvaihto, sekkien varmentaminen, matkasekkien myöntäminen, rahoituskonsultointi, vakuutusten välitys, kiinteistönvälitys, pörssivälitystoiminta, arvopapereiden talletus, kassakaappitalletukset, arviot ja asiantuntijapalvelut (vakuutukset, pankit, kiinteistöt), rahoitustiedot (vakuutukset, pankit, kiinteistöt), omaisuudenhoito, rahoitustiedot, vuokrien perintä, sairausvakuutukset, merivakuutukset, henkivakuutukset, rahoitustietopalvelut verkossa ja vuorovaikutteiset tietotekniset rahoitustietopalvelut, jotka kuuluvat mainitun sopimuksen mukaiseen luokkaan 36

– viestintä tietokonepäätteillä, uutissähkeiden siirto, uutissähkeiden lähetys, televiestintäalan tiedot, sähköinen sanomaliikenne, sanomien lähetys, tietokoneavusteinen viestien ja kuvien lähettäminen ja satelliittilähetykset, jotka kuuluvat mainitun sopimuksen mukaiseen luokkaan 38.

30 CFCMCEE täsmentää tältä osin, että SMHV:n valituslautakunta rajoittui arvioimaan kyseisten merkkien erottamiskykyä kyseiset tavarat ja palvelut huomioon ottaen yhteisesti eikä perustellut päätöstään kunkin tarkoitetun tavaran ja palvelun osalta.

31 Koska nämä tavarat ja palvelut eivät muodosta yhtenäistä ryhmää, riidanalaisia päätöksiä ja valituksenalaista tuomiota ei sen mukaan ole perusteltu riittävästi, mikä tarkoittaa asetuksen N:o 40/94 73 artiklan rikkomista.

32 CFCMCEE:n mukaan tavarat ja palvelut ovat yhtenäisiä vain, jos niillä on sekä sama luonne että sama tarkoitus. Mikäli nämä kaksi kumulatiivista edellytystä eivät täyty, kuten on esillä olevassa asiassa, yhteisiä perusteluja ei sen mukaan voida antaa.

33 CFCMCEE esittää toisessa kanneperusteessaan, joka koskee asetuksen N:o40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista seuraavien tavaroiden osalta: muistikortit tai mikrosirukortit, magneettiset kortit, magneettiset tai mikrosirulla varustetut henkilökortit, magneettiset tai mikrosirulla varustetut luotto- tai maksukortit ja televisiolaitteiden ennakkomaksumekanismit, jotka kuuluvat Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 9, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on johtanut kyseisten merkkien kuvailevasta luonteesta niiden erottamiskyvyn puuttumisen. Näin tehdessään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti asiassa C-304/06 P, Eurohypo vastaan SMHV, 8.5.2008 annetun tuomion (Kok., s. I-3297)54 kohtaa, jonka mukaan jokainen mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa lueteltu rekisteröinnin hylkäämisperuste on itsenäinen muihin nähden ja edellyttää erillistä tutkimista.

34 SMHV:n mukaan silloin, kun sama hylkäysperuste koskee tavaroiden tai palvelujen luokkaa tai ryhmää, kyseinen viranomainen voi antaa ainoastaan yhteiset perustelut kaikkien kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen osalta. SMHV esittää lisäksi, että CFCMCEE sekoittaa kysymyksen rekisteröintihakemuksen kohteena olevien tavaramerkkien kattamien tavaroiden ja palvelujen luokkien yhtenäisyydestä ja kysymyksen

merkkien merkityssisällöstä (ja erottamiskyvyn puuttumisesta), kun niitä tutkitaan jokaisen kyseessä olevan luokan osalta. Vain ensimmäinen kysymys on merkityksellinen asetuksen N:o 40/94 73 artiklan ensimmäisen virkkeen rikkomiseen liittyvän kanneperusteen tutkimisen yhteydessä. Toinen kysymys on merkityksellinen vain, kun tutkitaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen liittyvää kanneperustetta.

35 SMHV katsoo lisäksi selvästi perusteettomaksi CFCMCEE:n väitteen siitä, että tavarat ja palvelut ovat yhtenäisiä, mikä on välttämätön edellytys rekisteröinnin hylkäämisen yhteisille perusteluille, vain silloin, jos niillä on sekä sama luonne että tarkoitus. CFCMCEE ei nimittäin osoita, että luonnetta ja tarkoitusta koskevien kriteerien on täytyttävä kumulatiivisesti. Joka tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut huomioon sekä kyseisten tuotteiden luonteen että tarkoituksen.

36 Lopuksi SMHV katsoo, että muilta osin CFCMCEE:n valitus on jätettävä tutkimatta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tosiseikkoja koskeva arviointi ei sisällä aineellista virhettä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

37 Kuten tämä tuomioistuin on jo katsonut, yhtäältä rekisteröinnin ehdottomien esteiden tutkimisen on koskettava kaikkia niitä tavaroita ja palveluja, joille tavaramerkin rekisteröintiä on haettu, ja toisaalta päätöksen, jolla toimivaltainen viranomainen epää tavaramerkin rekisteröinnin, on lähtökohtaisesti oltava perusteltu kunkin mainitun tavaran tai palvelun osalta (ks. vastaavasti asia C-239/05, BVBA Management, Training en Consultancy, tuomio 15.2.2007, Kok., s. I-1455, 34 kohta).

38 Kuitenkin tämän viimeisen vaatimuksen osalta unionin tuomioistuin on tarkentanut, että silloin, kun sama hylkäysperuste koskee tavaroiden tai palvelujen luokkaa tai ryhmää, toimivaltainen viranomainen voi antaa ainoastaan yhteiset perustelut kaikkien kyseessä olevien tavaroiden tai palvelujen osalta (em. asia BVBA Management, Training en Consultancy, tuomion 37 kohta).

39 Tämä toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuus ei kuitenkaan saa rajoittaa sitä olennaista vaatimusta, että kaikki päätökset, joilla estetään yhteisön oikeudessa myönnetyn oikeuden käyttäminen, voidaan saattaa tuomioistuimen valvontaan tämän oikeuden tehokkaan suojaamisen varmistamiseksi, ja tämän valvonnan on näin ollen ulotuttava tämän päätöksen perusteluiden lainmukaisuuden tutkimiseen (ks. vastaavasti em. asia BVBA Management, Training en Consultancy, tuomion 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40 Esillä olevassa asiassa valituksenalaisen tuomion 55 kohdasta ilmenee yhtäältä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on johtanut mainitusta oikeuskäytännöstä asianmukaisesti, että tällainen mahdollisuus ulottuu vain tavaroihin ja palveluihin, joiden välillä on riittävän suora ja konkreettinen yhteys, jotta ne muodostavat kyseisten tavaroiden tai palvelujen riittävän yhtenäisen ryhmän. Toisaalta se on todennut perustellusti, ettei pelkästään kyseisten tavaroiden tai palvelujen kuuluminen samaan Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan riitä tällaisen yhtenäisyyden toteamiseksi, koska näihin luokkiin kuuluu usein keskenään hyvin erilaisia tavaroita tai palveluja, joiden välillä ei välttämättä ole riittävän suoraa ja konkreettista yhteyttä.

41 Sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 56 kohdassa todennut, että perustelujen puuttuminen on oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluva seikka, se on saman tuomion 58–92 kohdassa tarkastanut, onko valituslautakunta tutkinut ja perustellut riittävästi kyseisten merkkien erottamiskyvyn puuttumista suhteessa tavaroihin ja palveluihin, joiden osalta mainittujen merkkien rekisteröinti yhteisön tavaramerkeiksi evättiin.

42 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on Nizzan sopimuksen mukaiseen 9 luokkaan kuuluvien tavaroiden, joiden osalta valituksenalaisen tuomion kumoamista on vaadittu, osalta todennut valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, että ne

muodostavat samankaltaisten tai jopa identtisten ominaisuuksiensa ja tehtäviensä vuoksi riittävän yhtenäisen ryhmän, jotta SMHV voi esittää yhteiset perustelut.

43 Samoin Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 36 kuuluvien palvelujen, joiden osalta valituksenalaisen tuomion kumoamista on vaadittu, osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on saman tuomion 80 kohdassa todennut, että kaikilla näillä palveluilla on kuitenkin yhteinen ominaisuus tai sama tarkoitus, nimittäin kaupallisten liiketoimien toteuttaminen, mukaan lukien maksaminen kortilla ja tarvittaessa sähköisesti, sillä tavoin, että on mahdollista katsoa niiden kuuluvan yhtenäiseen palvelujen ryhmään ja antaa yhteiset perustelut.

44 Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 38 kuuluvien palvelujen, joiden osalta valituksenalaisen tuomion kumoamista on vaadittu, osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on mainitun tuomion 84 kohdassa todennut, että ne kuuluvat sellaisten palvelujen yhtenäiseen ryhmään, jotka liittyvät välittömästi tietotekniikka- ja internetalaan, ja että näiden palvelujen yhteinen ominaisuus on se, että internetiin tai muihin viestintäverkkoihin voidaan päästä kortin avulla ja suorittaa siellä tiedonsiirtotoimenpiteitä ja muuta verkkoasiointia, kuten ostoksia ja maksuja etätoimintoina.

45 Näin ollen on hylättävä selvästi perusteettomana CFCMCEE:n ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämä väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut asetuksen N:o 40/94 73 artiklaa, koska se ei ole perustellut riittävästi toteamustaan tavaroiden ja palvelujen, joiden osalta valituksenalaisen tuomion kumoamista on vaadittu, riittävästä yhtenäisyydestä.

46 CFCMCEE:n ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esittämä väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustanut mainitun toteamuksen virheellisiin perusteisiin, on myös hylättävä ilmeisen perusteettomana. Valituksenalaisen tuomion 55 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ei mitenkään seuraa, että merkitykselliset perusteet tavaroiden ja palvelujen yhtenäisyyden määrittelemiseksi olisivat kumulatiivisia ja että ne rajoittuisivat niiden luonteeseen ja tarkoitukseen.

Kuten tämän määräyksen 41–43 kohdassa mainituista valituksenalaisen tuomion kohdista ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen perustellusti ottanut huomioon mainittujen tavaroiden ja palvelujen yhtenäisyyttä arvioidessaan etenkin niiden ominaisuudet, erityiset yhteiset piirteet sekä tarkoituksen.

47 Siltä osin kuin CFCMCEE:n ensimmäisessä valitusperusteessa kyseenalaistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tämän arvioinnin yhteydessä esittämät toteamukset, on muistutettava, että EY 225 artiklan 1 kohdan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin. Näin ollen ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään ratkaisun perustaksi asetettavan tosiseikaston ja arvioimaan sitä sekä arvioimaan todistusaineistoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston ja todistusaineiston arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin (ks. asia C-214/05 P, Rossi v. SMHV, tuomio 18.7.2006, Kok., s. I-7057, 26 kohta).

48 Kun näiden toteamusten osalta ei ole vedottu minkäänlaiseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitettyjen tosiseikkojen tai todisteiden vääristelyyn, mainittu ensimmäinen valitusperuste on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee näitä toteamuksia.

49 Näillä perusteilla ensimmäinen valitusperuste on osittain hylättävä perusteettomana ja osittain jätettävä tutkimatta.

50 Toisen valitusperusteen osalta on todettava, että edellä mainitussa asiassa Eurohypo vastaan SMHV annetun tuomion 54 kohdasta ilmenee, että vaikka asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b–d alakohdassa lueteltujen ehdottomien rekisteröinnin hylkäysperusteiden soveltamisalat ovat tietyiltä osin päällekkäisiä, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kukin mainitun asetuksen 7 artiklan 1 kohdassa lueteltu rekisteröinnin hylkäysperuste on kuitenkin muista hylkäysperusteista riippumaton ja edellyttää erillistä tarkastelua.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on aluksi valituksenalaisen tuomion 30–34 kohdassa tutkinut asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa lueteltuja rekisteröinnin hylkäysperusteita ja muistuttanut oikeudellisesta perustasta sekä oikeuskäytännössä sovelletuissa periaatteista, jotka liittyvät haetun tavaramerkin erottamiskyvyn arviointiin. Tämän jälkeen se on arvioinut saman tuomion 35–51 kohdassa kohdeyleisön käsitystä merkeistä. Tämän arvioinnin johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että valituslautakunta saattoi pätevin perustein katsoa, etteivät mainitut merkit kokonaisuutena tarkastellen ole epätavallisia tai omaperäisiä, ja että englantia puhuva kohdeyleisö ymmärtää välittömästi haettujen tavaramerkkien sekä yksityiskohdiltaan että kokonaisuutena tarkoittavan kortteja, jotka mahdollistavat joko maksullisen pääsyn internetin kaltaiseen tietotekniseen tai sähköiseen viestintäverkkoon tai sähköisen maksamisen tällaisen verkon välityksellä suoritettujen kaupallisten liiketoimien yhteydessä. Lopuksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 58–62 kohdassa tarkastellut kyseisten merkkien erottamiskykyä suhteessa Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 9 kuuluviin tavaroihin, joiden osalta valituksenalaisen tuomion kumoamista on vaadittu.

52 Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa todennut, ehdottomien hylkäysperusteiden välinen päällekkäisyys merkitsee erityisesti sitä, että tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia kuvailevalta sanamerkiltä voi tämän vuoksi puuttua erottamiskyky näihin samoihin tavaroihin tai palveluihin nähden, tämän kuitenkaan rajoittamatta muiden perusteiden soveltamista, joilla voidaan perustella tätä erottamiskyvyn puuttumista (ks. vastaavasti em. asia Eurohypo v. SMHV, tuomion 54 ja 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

53 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti katsonut valituksenalaisen tuomion 60 kohdassa, että kyseiset merkit ovat kuvailevia kyseisten Nizzan sopimuksen mukaiseen luokkaan 9 kuuluvien tavaroiden osalta sillä tavoin, että niiltä puuttuu erottamiskyky.

54 Näin ollen toinen valitusperuste on hylättävä selvästi perusteettomana.

55 Edellä esitetty huomioon ottaen valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

56 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valitusmenettelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikuut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska SMHV on vaatinut CFCMCEE:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska CFCMCEE on hävinnyt asian, CFCMCEE on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on määrännyt seuraavaa:

1) Valitus hylätään.

2) Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset